

Z obsahu:

- Str. 2: Pohár Klubu českého pohraničí
Okresní sněm KČP
- Str. 3: Ze zastupitelstva města
Příbram
Vzpomínky na prezidenty
- Str. 4: Črty z Příbramska
Den boje za svobodu
a demokracii

Než usedneme k vánočnímu stolu



Kroky lidí míjejí vánočně ozdobené výkladní skříně obchodů, které se snaží, aby otevřely naše peněženky opravdu štedře. Snaží se, aby kupující alespoň na chvíli zapomněli na plíživé šroubování cen a uvěřili „rádoby slevám“.

Jenže realita je výrazně jiná. Ve většině domácností nahradí máslové cukroví úplně jiný tuk a také pod dalšími tradičními dobrotami se nebudou stoly prohýbat.

V této atmosféře se v Poslanecké sněmovně PČR hořečně domlouvají o mantinelech pro příští, nejspíše menšinovou vládu pod taktovkou hnutí ANO.

Myslím, že právě ve sněmovně komunisté prokázali, že není čas na oportunistické hrátky, že je třeba pracovat. Komunistům je vlastní starat se o lidi pracující a také o nejvíce ohroženou část populace, tedy lidi nemocné, postižené a staré.

Ano, tato stále větší část obyvatelstva Česka se sama může jen těžko bránit. Diktatura peněz je k nim nelítostná. Konkrétní velmi smutné události bychom našli v každém okrese.

Nebo se mýlím? Jen v samotném městě Příbrami jsou čtyři objekty s pečovatelskými službami a snad jen na Brodské vyhovuje přísným nárokům na toto zařízení.

V bezprostředním ohrožení bylo v minulých dnech zařízení na Hradební. I k nám se jeho obyvatelé obraceli ve strachu a nejistotě. Blížící se vánoční svátky tuto atmosféru ještě umocňovaly. I naše město vede hnutí ANO, které při řešení problému téměř stovky velmi nemocných, starých lidí dokázalo najít řešení i přes značnou finanční náročnost. To obyvatelé na Hradební uklidnilo. Ale i tak vedení a odpovědné pracovníky města čeká nejedna bezesná noc a velmi složitá jednání.

Na dveře nám klepe advent, Vánoce se nezadržitelně blíží. Mnozí je očekávají i se strachem, že budou v tyto dny ještě více opuštěni. Bohužel již jsme si zvykli na tisíce lidí bez domova. Statistiky nám prozrazují, že rodiče každého devátého dítěte nemá peníze na svačinu, oběd. Téměř každý týden se nešťastné rodiny obracejí na veřejnost o příspěví na léky a léčení pro své blízké.

Přitom víme o oblastech, kde jsou enormní zisky, které by pomohly při ulehčení těchto bolestí. Např. vyrábíme více elektrické energie, než stačíme spotřebovat. Množí se zprávy, že ji prodáváme pod cenou a přitom již prosakují informace, že domácnosti budou za elektřinu platit více!

Jistě se všichni na Vánoce těšíme. Přeji nám všem, aby rok 2018 byl přece jen o něco shovívavější.

Věra Kroftová
předsedkyně OV KSČM Příbram



*Vážení spoluobčané,
krásné prožití vánočních svátků
a v novém roce
hlavně pevné zdraví
a osobní spokojenost*

Vám přeje

OV KSČM a redakce Třešničky

Pohár Klubu českého pohraničí se těší přízni mladých sportovců

Hraničáři ze Středočeského kraje pokračují v podpoře akcí Pionýrské skupiny Jince pro mládež. Již čtvrt století se pravidelně koná šachový Turnaj nadějí, který je zároveň otevřeným přeborem Základní školy Jince. Organizuje ho Pionýrská skupina Jince za podpory dalších organizací a příznivců. Nejcennější trofejí pro vítěze je putovní pohár Středočeské krajské rady KČP plk. Jiřího Vrzala. Letos se konal 4. listopadu v prostorách jídelny základní školy.

Své vítězství z loňského roku zopakoval Vojtěch Kovářík, reprezentant Šachového klubu Příbram-Baník. Za přítomnosti členky KČP Marie Maršákové (i jménem přítomného člena Národní rady) mu předal putovní trofej mezinárodní mistr v šachu a akademický mistr světa z roku 1954 ing. Josef Maršálek (stejná příjmení jsou jen náhoda).

Akce se zúčastnilo 31 hráčů z Prahy, Příbrami, Višňové, Podluh, Hostomic, Dobříše, Ohrazenice, Zdic a dalších míst. Z domácích se nejlépe umístil hráč TJ a člen ŠK Pionýrské skupiny Jince Jakub Šmejkal. Skončil třetí. Nejlepším zahraničním účastníkem byl Rus Matvei Tarasov, který obsadil 11. místo. Z těch hráčů, kteří přijeli z jiných okresů, si nejlépe vedl Jan Fatka z Hostomic na Berounsku (5. místo). A další jmenovec: hlavní město Prahu nejlépe hájil Pavel Maršálek, student Gymnázia Karla Sladkovského (15. místo).

Velké sympatie si u hrajících a hlavně nehrajících dětí získal pan učitel Michal Tichý. Staral se o využití volného času mezi partii a zaměstnal i mladší sourozence hráčů. A opravdu si vedl velmi dobře. Tomuto mladíkovi, který právě oslavil pětadvacáté narozeniny, vůbec nevadilo, že spolupracuje s organizátorem v důchodovém věku. Totéž lze říci i o hlavním rozhodčím Martinu

Šilhánkovi z Čenkova, kterému je osmnáct let, nebo devětatdacetiletém rozhodčím u počítače Václavu Zeiskovi z Plzně. Poděkování za dlouholetou aktivní podporu ze strany hraničářů patří zejména Stanislavu Krásovi z Berouna a předsedovi Středočeské KR Jiřímu Pokornému.

Ještě i v devadesátí letech se na materiální a finanční podpoře tohoto turnaje podíleli i komunisté. Přesněji komunistky. Důchodkyně zdejší základní organizace KSČM

vybrala od svých vrstevnic (i nečlenek) po pár korunách a za získanou slušnou částku nakoupily sladkosti a hračky do cen. Myslím, že kdyby jejich následovnice a následovníci od mnoha tehdejších podobných aktivit neustoupili, mohly volby v posledních letech dopadat podstatně jinak.

Miroslav Maršálek, ředitel turnaje



Okresní sněm KČP Příbram

Okresní sněm Klubu českého pohraničí Stanislava Kofroně se uskutečnil v restauraci Ravak v Příbrami 30. 11.

Předsedkyně okresní rady Václava Králová přivítala hosty z Národní rady, krajské rady i z okresu a seznámila s několika nejdůležitějšími akcemi, kterých se členové z Příbramska v uplynulém období zúčastnili. Současně vyjmenovala členy, kteří se na činnosti nejvíce podíleli.

Česný předseda NR KČP Ing. Karel Janda ve svém velmi příznivě přijatém vystoupení připomněl, že stále hovoříme o tom, že bychom se měli věnovat mladé generaci. Avšak nejprve je třeba si odpovědět na otázku, kdo z nás přivedl mezi nás své syny, dcery či vnoučata. Pak teprve bychom měli začít kritizovat. Varoval před germanizací, před nenápadnými, vytrvalými a stále intenzivními konkrétními prvky poněmčování. Odhalil rafinovanost sudetoněmeckého landsmanšaftu a upozornil na záplavu dezinformací. Např. prezident Beneš nikdy nehovořil o Sudetech, ale o českém pohraničí... Je třeba využívat každé příležitosti k navazování kontaktů a k připomínání důležitých událostí z našich dějin.

V diskusi autor tohoto textu poděkoval všem, kteří realizovali či podpořili záštitu KČP nad šachovým Turnajem nadějí pro mládež, při němž je každoročně předáván vítězi putovní pohár Středočeské KR KČP. Podobné kroky by mohly právě v dnešní době zmírnit prudký propad přízně občanů vůči levici a KSČM.

Několik diskutujících se vyslovilo pro podporu Miloše Zemana jako kandidáta na prezidenta. Někteří na něho

pěli chválu, jiní se na něho naopak dívají kriticky, ale přijatelnějšího člověka mezi kandidáty nevidí. Petr Noha mimo jiné upozornil na nebezpečí, že zisky z těžby lithia půjdou do zahraničí. Informoval o vzniku nové organizace Česko-ruské centrum, zaměřené i na organizaci Mezinárodní školy s výukou ruského a českého jazyka.

Věra Michlová podala svědectví o tom, jak se lidé v padesátých letech nejprve bránili vstupu do JZD a pak byli rádi, že tak učinili. Jeden z nově přijatých členů Franta Slezák zdůvodnil tento svůj krok slovy: „Vstoupil jsem mezi vás, protože jste jedinou organizací, která k něčemu je.“ Myslel tím snahu KČP o změnu naší společnosti k lepšímu.

Závěr provedl Josef Hála. Upozornil, že dnešní rodiče nemají čas na své děti. V souvislosti s tím poděkoval jineckým členům, že přivedli děti k šachům a zdaleka nejenom k nim. Prohlásil, že jsme parta kamarádů, kteří se sešli, protože je spojují podobné názory.

Následovala zábava s živou hudbou. Účastníkům byly rozdány texty hraničářských i jiných písní, které měl kapelník v repertoáru.

Miroslav Maršálek, člen NR



Připomínáme

- 13. 12. 1972** *Federální shromáždění* schválilo zákon o zvýšení pomoci rodinám s více dětmi a mladým manželům
- 16. 12. 1992** *Česká národní rada* přijala s platností od 1. ledna 1993 ústavu ČR, schválila zákon o státních symbolech a prohlášení k parlamentům a národům světa o vzniku České republiky
- 17. 12. 1987** na 7. zasedání ÚV KSČ odstoupil z funkce generálního tajemníka KSČ **Gustáv Husák**; na jeho místo byl zvolen **Milouš Jakeš**
- 17. 12. 1997** prezident Václav Havel jmenoval premiérem nové vlády dosavadního guvernéra České národní banky **Josefa Tošovského** a pověřil jej sestavením nové vlády
- 22. 12. 1942** pokus německé 4. tankové armády vyprostit 6. armádu z obklíčení u Stalingradu ztroskotal (operace Donnerschlag)
- 27. 12. 1942** sovětský generál **Andrej Andrejevič Vlasov** založil tzv. *Smolenský výbor* s cílem vytvořit dobrovolnou armádu pro boj proti sovětské moci (tzv. vlasovce)
- 31. 12. 1992** vláda ČSFR oficiálně ukončila svou činnost. Ve 24.00 hodin Československo zaniklo

Ze zastupitelstva města Příbram

Dne 13. 11. 2017 proběhlo 32. zasedání zastupitelstva města Příbram. Jednání začalo v 16.00 hod. a trvalo poměrně krátce.

Program jednání původně obsahoval 21 bodů, ze kterého byly vyřazeny body týkající se vstupu do destinačního managementu Turistická oblast Brdy a Podbrdsko, z.s., a zřizovací listina příspěvkové organizace Aquaparku Příbram.

Většina bodů byla nekontroverzní, i když jsme s Mgr. J. Potůčkovou nedokázaly podpořit dar na instalaci varhan na Svatou Horu, které zajišťuje Matice svatohorská. Již v předchozím období město na tento účel darovalo 245.000,- Kč, tentokrát požadovali dalších 264.000,- Kč, nakonec byl schválen dar 50.000,- Kč a my dvě jsme se zdržely hlasování.

Velké emoce vzbudily dva body – dar církvi na opravu zdi Březohorského hřbitova a návrh na zákaz hazardu ve městě.

Při projednávání daru na opravu spadlé zdi březohorského hřbitova se ukázalo, že jsme měly pravdu, když jsme dříve tvrdily, že církvím se nemá pomáhat, že jim jde pouze o peníze. Zástupce pražského arcibiskupství v rámci probíhající debaty přiznal, že církev na tuto opravu nehodlá dát ani korunu, dokud to nerozhodne soud. Opravdu mají úctu k mrtvým, když by dokázali klidně nechat havarijní stav i čtyři roky. Nejhorší je, že nechtějí situaci řešit vůbec. I když jsou vlastníci hřbitova, rekonstrukci zdi nebudou financovat, hřbitov provozovat nebudou a na město ho nepředvedou. Stručně řečeno, katolická církev město vydírá. To jsem při jednání řekla a řadě lidí se to nelíbilo, já si za tím ale stojím. Nakonec se většina zastupitelů odhodlala dar ve výši 150.000,- Kč

schválit, aby se město na rozdíl od katolické církve zachovalo jako ten, kdo ctí pietu.

Zákaz hazardu ve městě probíhal značně bouřlivě, dost se o tom píše, takže já shrnu naše stanovisko, proč jsme ho my dvě nepodpořily. Předložený materiál byl Mgr. Švendou vysloveně odbytý. Neobsahoval žádné zdůvodnění, proč bychom měly podpořit ztrátu cca 25 mil. Kč ročně, evidentně od posledního projednání nezískalo město žádná data. Velmi významné bylo tentokrát stanovisko místostarostky Ženíškové, která byla dobře připravená a porovnávala situaci v několika srovnatelných městech, kde zákaz přijali a vrátilo se jim to jako bumerang. Rovněž zástupce Úřadu práce v Příbrami se vyjádřil výstižně. Informoval o počtu kontrol v provozovnách, při kterých jsou kontrolováni občané na sociálních dávkách. Zajímavé bylo jeho sdělení, že jsou úspěšní jen díky tomu, že vědí, kde mají kontrolovat. Pokud bude problém převeden do soukromých klubů nebo do černých heren, nebudou schopni být takto efektivní. Konečně v diskuzi zazněla i informace, že novela loterijního zákona některé problémy s hraním sociálně slabých obyvatel vyřeší (zavedením registru osob se zákazem hraní). A to je pro nás rozhodující. Konečně k tomuto názoru se přiklonila většina zastupitelů, když pro zákaz bylo pouze osm hlasů a potřeba jich bylo 13. Neříkám, že nemůžeme v budoucnu svůj názor změnit, ale musí to být na základě relevantních údajů. Prostě musíme mít dokladovanou škodlivost heren ve městě Příbram a ne jen zbožné přání TOP 09 při plnění jejich volebního programu.

Mgr. Jiřina Humlová



Vzpomínky na prezidenty

Dne 13. 11. jsme se za OV KSČM a Levicový klub žen zúčastnili v Zákolanech na Kladensku, rodišti **Antonína Zápotockého**, vzpomínkové akce k 60. výročí jeho úmrtí. Antonín Zápotocký byl komunistickým funkcionářem, předsedou vlády a po úmrtí dělnického prezidenta Klementa Gottwalda byl zvolen v březnu 1953 prezidentem ČSR, kde působil až do své smrti v listopadu 1957. Počasí nám moc nepřálo. V době pokládání věnců stále pršelo, přesto se na akci sešlo dost odborářů z různých okresů Středočeského kraje a nikomu tato nepřízeň nevadila.

25. listopadu se konala další významná akce, a to v Hroznatíně u příležitosti 122. výročí narození armádního generála a prezidenta Československé socialistické republiky **Ludvíka Svobody**. Zástupci KČP a LKŽ Příbram položili k jeho poníku květiny.

Věra Svobodová

Dobré zdraví, pohodu a spokojenost

65 let **Jaroslava Jaglarzová** (Rožmitál)
Zdeněk Borák (Příbram)
70 let **Vlasta Teringlová** (Příbram)
Pavel Hladík (Dobříš)



85 let **Marcela Dolejšová** (Dobříš)
Eva Chromá (Příbram)
90 let **Jaroslava Lukavská** (Příbram)

Blahopřejeme

František Branislav: Vzpomínáš?

*Vzpomínáš? Modrý večer nablízku.
Co jsme se nachodili spolu!
Rozstříkal měsíc světlo na břízku,
padalo stříbro do topolů.*

*Nezářil půlměsíc jen pro krásu,
ten údiv nikdo nepoví,
když lehce včesal ti do vlasů
hřebínek žlutě jantarový.*

*Zelený stromek, blízko oči dvě
a domov prvních Vánoc, milá.
Jaký dar ruce kladou pod větve,
koho jsi z váníc zachránila.*



Ivan Olbracht (6. 1. 1882 Semily – 30. 12. 1952 Praha)

prozaik a publicista. Vlastním jménem Kamil Zeman, syn spisovatele Antala Staška (Antonína Zemana). Mezi jeho nejvýznamnější díla patří psychologický román *Žalář nejtemnější*, knihy s náměty ze Zakarpatska (*Nikola Šuhaj loupežník*, *Golet v údolí*) a adaptované staré české pověsti *Ze starých letopisů*. V románě o revolučním roku 1920 *Anna proletářka* píše o korumpování poslanců velkokapitálem.

Přec je východisko! Vráti peníze! Nebyl to milion, snad ani půl ne, hodí jim to pod nohy!... Ale ... Má ty peníze? Nemá... Ženské si zvykly na pohodlný život, také on mnoho utratil. Včera zde byl stavitel. Příští týden se má počít v Tróji s kopáním základů pro rodinný domek... Nikoli, nemá už těch peněz. Och padouši! Lapili ho! Kruť se, mrskej sebou, ze spárů se nedostaneš.

V knihkupectví Črty z Příbramska neseženete

Vnoučata přiměla dědečka, aby jim vyprávěl, jaké to bylo, když byl mladý jako oni, potom jaké to bylo před 2. světovou válkou, pak za války a po ní. Chtěli vědět víc o době, než se narodili a jak se žilo. Na naléhání vnoučat pan Bohumil Hrabák, který není spisovatel, ale kterého mnozí znáte, nakonec vzpomínky a zážitky ze života poutavě zapsal a vydal v knize „Črty z Příbramska aneb I pisatel ušel dlouhou cestu“.

Kniha nezachycuje jen život jedné konkrétní postavy, respektive rodiny, ale podává cenné svědectví o životě na vesnici ve 20. století. Z knihy poznáte, jak se žilo na Příbramsku, jak se lidé oblékali, vzdělávali, jak lidem válka převrátila život a jak obtížné bylo vybudovat nový, poválečný život na vesnici. Skrze osobní příběhy

ožívá doba dávno i nedávno minulá a nabízí čtenáři nejen zábavu, ale i poučení. Autor se vyučil jako krejčí, prošel totálním nasazením, z kterého před ničivým spojeneckým náletem utekl. Do konce války se v ilegalitě skrýval na březích Vltavy. Po porážce fašismu nastoupil v rukavičkářských závodech, rok pracoval v rudných dolech a v říjnu 1947 nastoupil na základní vojenskou službu. Od roku 1950 po absolvování kurzu zootechnika pracoval až do důchodu v zemědělství. Vitalita dvaadevadesátiletého pana Hrabáka a ohlas čtenářů na jeho knížku jsou záviděníhodné. Autor knihy nám dal příklad, jak mladé generaci zprostředkovat pravdivý pohled na náš život, na naši minulost. Knihu mohou zájemci získat na OV KSČM Příbram. *Ing. Antonín Bartoň*

Den boje za svobodu a demokracii

17. listopad 1939 se dnes již v širších souvislostech jako Mezinárodní den studentstva nepřipomíná. Při brutálně potlačené demonstraci studentů proti okupaci Československa Německem byl smrtelně zraněn Jan Opletal a následně zavřeny všechny vysoké školy v protektorátu Čechy a Morava. Hitlerovským Německem byla započata cílená likvidace nejen naší inteligence, ale i českého národa.

Byl to opět pochod studentů 17. listopadu roku 1989 organizovaný k připomínce 50. výročí této události, který se zapsal do našich dějin. Tento pochod byl ale zmanipulovaný a zneužitý politickou opozicí k útoku na stávající vedení našeho státu, naší společnosti. Při zásahu pohotovostní jednotky proti této „demokratické“ opozici byl veřejnosti předložen jako „oběť zásahu“ mrtvý student, lež jako věž, která ale zabrala. Umně vedená manipulace s veřejným míněním, vydatně podporovaná západními demokraciemi, využívající a zveličující nedostatky ve společnosti vykonala své dílo. Politická reprezentace a vedení státu odstoupily. Ve vývoji naší společnosti dochází ke zlomu. Noví zachránci v čele s Václavem Havlem začínají s likvidací všech snah o nastolení

spravedlivějšího společenského řádu zajišťujícího občanům základní sociální potřeby, lidská práva, růst životní úrovně a rozvoj osobnosti. Pod falešnými hesly typu „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí“, „Nikdo nechce odstranit socialismus, Nenechte se strašit nezaměstnaností, Všechno je všech a nic není vaše, vrátíme vám co je vaše“. Následuje podvod tisíciletí - kuponová privatizace a dochází k restauraci kapitalismu. Až s odstupem 27 let můžeme zodpovědně posoudit, co jsme 17. listopadu ztratili: právo na práci, bezplatné školství a zdravotnictví, společný stát Čechů a Slováků, potravinovou soběstačnost, mírovou Evropu... (ve výčtu pokračujte sami). A co jsme získali: nezaměstnané a bezdomovce, prestižní soukromé školství a zdravotnictví pro majetné, nic neřešící svobodu slova, ombudsmana k ochraně lidských práv a novou státní suverenitu pod kuratelou Evropské unie a NATA. O státním svátku jsem měl dost času se zamyslet, a tak se mohu s těmi, kteří si život u nás do roku 1989 nepamatují a kterým je naší televizí servírován na tento svátek falešný a zkreslující pohled, se svou úvahu podělit. *Ing. Antonín Bartoň*